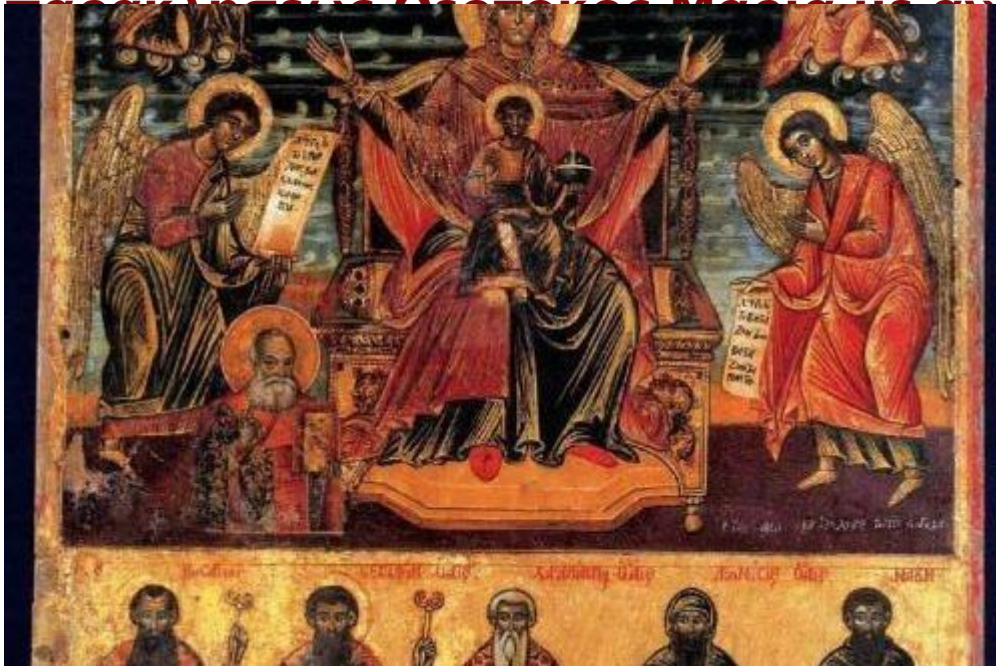

“Η Μήτηρ της ελεημοσύνης και πάσης κουράστειας Θεοτόκος Μαρία επέστησε”

Κάποια

έγκυος

Ιουδαία είχε πολλές οδύνες και βάσανα και δεν μπορούσε να γεννήσει φυσιολογικά όπως όλες οι γυναίκες, και όσες μεθόδους ιατρικές και να χρησιμοποίησαν οι ιατροί της εποχής, δεν έγινε εφικτή η γέννηση του τέκνου τους, αφού υπήρχε ο κίνδυνος να ξεψυχήσει η δυστυχής.

Τότε της είπε μια χριστιανή : αν θέλεις να ελευθερωθείς, επικαλέσου την Υπεραγία Θεοτόκο. Η ασθενής, με εξασθενημένη ομιλία συνεπεία των πόνων της, είπε με δάκρυα στα μάτια: «Ευλογημένη Μαρία Αειπάρθενε, αν και είμαι ανάξια να σε επικαλεσθώ, διότι προέρχομαι από το έθνος εκείνο το παμβέβηλο που φόνευσε τον υιόν σου, όμως ακούω ότι η ευσπλαχνία και το έλεός σου δίνονται καθημερινά δωρεάν στους αμαρτωλούς. δέομαι σε σένα και σε παρακαλώ να με λυτρώσεις από τους κινδύνους και τάζω να λάβω εγώ και το βρέφος που θα γεννήσω το Θείο Βάπτισμα». Ταύτα ειπούσα γέννησε αμέσως ένα αγοράκι και σε λίγες ημέρες μόλις σηκώθηκε από το κρεβάτι, βαπτίστηκε χριστιανή μαζί με το βρέφος της. Ο άνδρας της που απουσίαζε για εργασία σε άλλος μέρος, μόλις επέστρεψε και πληροφορήθηκε τα γενόμενα. Θύμωσε και φόνευσε το παιδί του.

Οι γείτονες, που αναστατώθηκαν με το συμβάν, θέλησαν να συλλάβουν τον εβραίο και να τον οδηγήσουν στον δικαστή, όμως αυτός κατόρθωσε να ξεφύγει. Αφού κουράστηκε, στην προσπάθεια της διαφυγής του, συνάντησε στον δρόμο έναν ναό

και εισήλθε μέσα για να κρυφτεί χωρίς να το πολυσκεφτεί. Μέσα στον ναό, είδε μια εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου, και με τη χάρη του Θεού κατανύχθηκε και είπε τα εξής: «Ω Δέσποινα, πόση είναι η ευσπλαχνία σου, και σκεπάζεις και διαφυλάττεις έναν βρώμικο και ασεβέστατο σκύλο που σκότωσε το παιδί του, που τώρα στέκεται μπροστά στην εικόνα σου και δεν ανοίγει η γη να με καταπιεί. επειδή τόσο μεγάλη είναι η αγαθότητά σου, σε παρακαλώ ελέησε και μένα, όπως ελέησε ο πανοικτίρμων Υιός σου τον διώκτη Παύλο, και συγχώρησε όλες τις αμαρτίες μου. πιστεύω ότι γέννησες τον Ιησού, χωρίς να βλαφτεί καθόλου η παρθενία σου και αυτόν ομολογώ ως Θεό και άνθρωπο, του οποίου το έλεος είναι άπειρο και αμέτρητο». Λέγοντας αυτά, κατέφθασαν οι χριστιανοί, τον συνέλαβαν και τον έδεσαν.

Ο δε ισραηλίτης τους είπε : «σας παρακαλώ, στο όνομα του Κυρίου, πηγαίνετε με σε έναν ιερέα για να λάβω το άγιο Βάπτισμα, και αυτό μάρτυς μου ο Θεός, δεν το κάνω εξαιτίας του φόβου του θανάτου, μάλιστα μόλις βαπτιστώ, δώστε μου τον προεπόμενο θάνατο». Οι χριστιανοί έκαναν όπως τους είπε, βαπτίστηκε και κατόπιν οδηγήθηκε στον δικαστή, ο οποίος τον φυλάκισε και την επόμενη ημέρα θα τον θανάτωνε. Η γυναίκα του απαρηγόρητη θρηνούσε τον θάνατο του παιδιού τους και καθώς το κρατούσε στα γόνατά της, ώ του θαύματος !, το βλέπει να ανασταίνεται. Πληροφορηθείσα ότι ο άνδρας της μετανόησε, βαπτίστηκε χριστιανός και ότι την επομένη ημέρα θα θανατωθεί για το έγκλημα του διέπραξε, πήρε το αναστημένο παιδί της και πήγε στον δικαστή.

Βλέποντας όλοι το μέγα θαύμα, δόξασαν τον παντοδύναμο Θεό και ελευθέρωσαν τον φονιά, ο οποίος μόλις έφτασε στο σπίτι ερεύνησε το λαιμό του παιδιού του και είδε τη πληγή που έκαμε με το μαχαίρι, η οποία έμεινε για να κηρύττει το μέγα θαύμα. Ακόμη, ο Θεός έδωσε χάριν στο παιδί και ομίλησε σαν να ήταν είκοσι ετών και είπε τα εξής : «Η Μήτηρ της ελεημοσύνης και κάθε παρακλήσεως, η μετά τόκον Παρθένος και Θεοτόκος Μαρία, με ανέστησε δια την πίστιν των γεννητόρων μου, εις έλεγχον των ασεβών ιουδαίων, που αρνούνται την του Θεού Ενανθρώπησιν».

Μόλις τα άκουσαν αυτά όλοι δάκρυσαν από την χαρά και δόξασαν τον Κύριο και την Δέσποινα. Ο πατήρ του παιδιού σε όλη του τη ζωή δούλεψε για την Παναγία, συγγράφοντας λόγους κατά των ιουδαίων και εγκώμια στην Θεοτόκο, και πολλοί με το έργο του πίστεψαν. Το δε παιδί μεγάλωσε, έγινε ενάρετος άνθρωπος και τελείωσε τον βίο του μετά του πατρός και της μητρός της θεάρεστα, και κέρδισαν την Βασιλεία των ουρανών.

*ΑΓΑΠΙΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ, ΑΜΑΡΤΩΛΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ 1851, σ. 314 κ.ε.

Πηγές: tribune.gr- agioritikovima.gr